

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, v kraju Arnhem (Nizozemska) 22. aprila 2016 – Jan Theodorus Arts/Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Zadeva C-227/16)

(2016/C 279/15)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, v kraju Arnhem

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Jan Theodorus Arts

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je skupek določb v dogovoru med kmetijskim gospodarstvom za pitanje telet in integracijskim kmetijskim gospodarstvom, kakršen je tisti, naveden v točkah 3.4 in 3.5 obravnavane sodbe, iz katerega izhaja, da se enotno plačilo, odobreno kmetijskemu gospodarstvu za pitanje telet v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 73/2009⁽¹⁾ z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, odvede integracijskemu kmetijskemu gospodarstvu z odbitkom od cene za vzrejena teleta, veljaven ob upoštevanju ciljev te uredbe, predvsem zagotavljanja primernega življenjskega standarda kmetov z neposredno dohodkovno podporo ter spodbujanja skrbi za javno zdravje in zdravje živali, okolje in dobro počutje živali?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali so nacionalna sodišča glede na obstoječo kršitev ciljev Uredbe št. 73/2009 pristojna, da dogovor na podlagi klavzule rebus sic stantibus spremenijo tako, da se v celoti ali delno odpravi slabši položaj, v katerega je bilo zaradi ničnosti postavljeno integracijsko kmetijsko gospodarstvo, predvsem z znižanjem cene za vzrejena teleta?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, str. 16).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Hamburg (Nemčija) 25. aprila 2016 – Merck KGaA/Merck & Co. Inc. in drugi

(Zadeva C-231/16)

(2016/C 279/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Hamburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Merck KGaA

Tožene stranke: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba besedno zvezo „ki imajo enako dejansko stanje“ iz člena 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije ⁽¹⁾ razlagati tako, da je z vzdrževanjem in uporabo spletne strani, na kateri je mogoče po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji na enaki domeni dostopati do enakih vsebin, zaradi katere so bile tožbe zaradi kršitev pravic, ki potekajo med istimi strankami, vložene pred sodišči različnih držav članic, pri čemer je eno začelo postopek na podlagi blagovne znamke EU, drugo pa na podlagi nacionalne blagovne znamke, izpolnjena ta sestavina dejanskega stanu?
2. Ali je treba besedno zvezo „ki imajo enako dejansko stanje“ iz člena 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije razlagati tako, da je z vzdrževanjem in uporabo vsebin, do katerih je mogoče na spletnih domenah „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ z enakim uporabniškim imenom dostopati v enaki obliki po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji, zaradi katerih so bile tožbe zaradi kršitev pravic, ki potekajo med istimi strankami, vložene pred sodišči različnih držav članic, pri čemer je eno začelo postopek na podlagi blagovne znamke EU, drugo pa na podlagi nacionalne blagovne znamke, v posameznem primeru – glede posamezne domene „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ – izpolnjena ta sestavina dejanskega stanu?
3. Ali je treba člen 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije razlagati tako, da se je dolžno nacionalno „sodišče, ki ni prvo začelo postopka“ na podlagi „tožbe zaradi kršitev“ blagovne znamke Evropske unije z vzdrževanjem spletne strani, na kateri je mogoče po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji na enaki domeni dostopati do enakih vsebin, pred katerim se na podlagi členov 97(2) in 98(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije uveljavljajo zahtevki za kršitve, ki so bile izvršene ali je grozila nevarnost, da bodo izvršene, na območju katere koli države članice, na podlagi člena 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije v obsegu, v katerem sta blagovni znamki ter blago in storitve, za katere sta registrirani, enaki, izreči za nepristojno samo za območje države članice, v kateri je sodišče „prvo“ začelo postopek zaradi kršitve nacionalne blagovne znamke, ki je enaka blagovni znamki Evropske unije, ki se uveljavlja pred „sodišče[m]“, ki ni prvo začelo postopka“, in velja za enako blago, ki je podana z vzdrževanjem in uporabo enake spletne strani, na kateri je mogoče po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji na enaki domeni dostopati do enakih vsebin, ali se je dolžno „sodišče, ki ni prvo začelo postopka“, v tem primeru v obsegu, v katerem sta blagovni znamki ter blago in storitve, za katere sta registrirani, enaki, izreči za nepristojno za vse zahtevke, ki se na podlagi členov 97(2) in 98(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije pred njim uveljavljajo za kršitve, ki so bile izvršene ali je grozila nevarnost, da bodo izvršene, na območju katere koli države članice, in s tem za vse zahtevke, ki se pred njim uveljavljajo za vso Unijo?
4. Ali je treba člen 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije razlagati tako, da se je dolžno nacionalno „sodišče, ki ni prvo začelo postopka“ na podlagi „tožbe zaradi kršitev“ blagovne znamke Evropske unije z vzdrževanjem in uporabo vsebin, do katerih je mogoče na spletnih domenah „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ z enakim uporabniškim imenom dostopati v enaki obliki po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji, v posameznem primeru – glede posamezne domene „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ –, pred katerim se na podlagi členov 97(2) in 98(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije uveljavljajo zahtevki za kršitve, ki so bile izvršene ali je grozila nevarnost, da bodo izvršene, na območju katere koli države članice, na podlagi člena 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije v obsegu, v katerem sta blagovni znamki ter blago in storitve, za katere sta registrirani, enaki, izreči za nepristojno samo za območje države članice, v kateri je sodišče „prvo“ začelo postopek zaradi kršitve nacionalne blagovne znamke, ki je enaka blagovni znamki Evropske unije, ki se uveljavlja pred „sodišče[m]“, ki ni prvo začelo postopka“, in velja za enako blago, ki je podana z vzdrževanjem in uporabo enakih vsebin, do katerih je mogoče na spletnih domenah „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ z enakim uporabniškim imenom dostopati v enaki obliki po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji, v posameznem primeru – glede posamezne domene „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ –, ali se je dolžno „sodišče, ki ni prvo začelo postopka“, v tem primeru v obsegu, v katerem sta blagovni znamki ter blago in storitve, za katere sta registrirani, enaki, izreči za nepristojno za vse zahtevke, ki se na podlagi členov 97(2) in 98(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije pred njim uveljavljajo za kršitve, ki so bile izvršene ali je grozila nevarnost, da bodo izvršene, na območju katere koli države članice, in s tem za vse zahtevke, ki se pred njim uveljavljajo za vso Unijo?

5. Ali je treba člen 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije razlagati tako, da se „sodišče, ki ni prvo začelo postopka“, na podlagi člena 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije v obsegu, v katerem sta blagovni znamki ter blago in storitve, za katere sta registrirani, enaki, zaradi umika tožbe zaradi kršitve blagovne znamke Evropske unije z vzdrževanjem spletne strani, na kateri je mogoče po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji na enaki domeni dostopati do enakih vsebin, ki je bila vložena pri nacionalnem „sodišč[u], ki ni prvo začelo postopka“, pred katerim so se na podlagi členov 97(2) in 98(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije najprej uveljavljali zahtevki za kršitve, ki so bile izvršene ali je grozila nevarnost, da bodo izvršene, na območju katere koli države članice, ne sme izreči za nepristojno za območje države članice, v kateri je sodišče „prvo“ začelo postopek zaradi kršitve nacionalne blagovne znamke, ki je enaka blagovni znamki Evropske unije, ki se uveljavlja pred „sodišče [m], ki ni prvo začelo postopka“, in velja za enako blago, ki je podana z vzdrževanjem in uporabo enake spletne strani, na kateri je mogoče po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji na enaki domeni dostopati do enakih vsebin?
6. Ali je treba člen 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije razlagati tako, da se „sodišče, ki ni prvo začelo postopka“, na podlagi člena 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije v obsegu, v katerem sta blagovni znamki ter blago in storitve, za katere sta registrirani, enaki, zaradi umika tožbe zaradi kršitve blagovne znamke Evropske unije z vzdrževanjem in uporabo vsebin, do katerih je mogoče na spletnih domenah „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ z enakim uporabniškim imenom dostopati v enaki obliki po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji, v posameznem primeru – glede posamezne domene „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ –, ki je bila vložena pri nacionalnem „sodišč[u], ki ni prvo začelo postopka“, pred katerim so se na podlagi členov 97(2) in 98(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije najprej uveljavljali zahtevki za kršitve, ki so bile izvršene ali je grozila nevarnost, da bodo izvršene, na območju katere koli države članice, ne sme izreči za nepristojno za območje države članice, v kateri je sodišče „prvo“ začelo postopek zaradi kršitve nacionalne blagovne znamke, ki je enaka blagovni znamki Evropske unije, ki se uveljavlja pred „sodišče[m], ki ni prvo začelo postopka“, in velja za enako blago, ki je v posameznem primeru – glede posamezne domene „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ – podana z vzdrževanjem in uporabo enakih vsebin, do katerih je mogoče na spletnih domenah „facebook.com“ in/ali „youtube.com“ in/ali „twitter.com“ z enakim uporabniškim imenom dostopati v enaki obliki po vsem svetu in zato tudi v vsej Uniji?
7. Ali je treba člen 109(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije razlagati tako, da „sodišče, ki ni prvo začelo postopka“, na podlagi besedne zveze „kjer so zadevne blagovne znamke enake ter veljajo za enako blago in storitve“ v primeru enake blagovne znamke ni pristojno samo v obsegu, v katerem sta blagovna znamka Evropske unije in posamezna nacionalna blagovna znamka registrirani za enako blago in/ali storitve, ali „sodišče, ki ni prvo začelo postopka“, ni pristojno v celoti, tudi če je blagovna znamka Evropske unije, ki se uveljavlja pri tem sodišču, registrirana še za drugo blago in/ali storitve, ki niso varovani z drugo, nacionalno blagovno znamko, ki so lahko enaki ali podobni dejanjem, zaradi katerih se vlaga tožba?

(¹) UL L 78, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona (Španija) 27. aprila 2016 – Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García in Juan Gregorio Benito García/Contimark S.A. in Jordi Socías Gispert

(Zadeva C-243/16)

(2016/C 279/17)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social n°30 de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García in Juan Gregorio Benito García